

Та распуши води студени
Води студени низъ града Солуна.
Та що си зеде бѣла билюра,
Та наполни вода студена,
Скина китка зеленъ кипарисъ,
Та ъ носи на Гяно баздригяно,
Рѣка му баци, вода му даде,
И му закачи китка кипаризъ.
Па съ разшени Гяно баздригяно,
И викна съ привикна Гяно;
„Алалъ да ти ѳ моя-та милна щерка!“

572.

Кога зет-отъ съ облеквитъ.

Насилили съ Турци Яничари,
Они си шетатъ яничарство пишатъ
Кѣде двацца, един-отъ го пишатъ,
Кѣде ѳ еденъ, самъ него го пишатъ,
Кѣде сѣ троица, двацца-та ги пишатъ;
Един-отъ оставатъ, кѣща да си гледатъ.
Имала майка сина петеміа
Сина петеміа едно кайметліа,
Ѓ повѣркала младо го женила,
И во неделя невѣста му зела;
И во понеделникъ Яничари дошле,
На войска писале това лудо младо.
Дващъ ѳ кинисало, трищъ ѳ повѣрнало,
На млада невѣста она нарѣчало:
„Младо, да ме чекашъ до деветъ години,
До деветъ години, до десетъ пролети,
Ако я не дойдаъ до десетъ пролети,
Юнакъ да си барашъ, юнакъ спроти мене,
Юнакъ спроти мене юнакъ зараде мене.“

573.

Кога невѣста-та съ кланятъ на кум-отъ.

Излегла ѳ невѣста-та
Отъ утрина во неделя

Да си мете рамни дворѣ,
Дворѣ мете солдзи роне.